

Στην θεμελιώδη Αλήθεια της Εκκλησίας καλούνται να επανέλθουν όλοι οι Χριστιανοί

Ορθοδοξία / Θεολογία

Γιώργος Π. Παύλος Καθ. Φυσικής και Φιλοσοφίας ΔΠΘ

Η Μεγάλη του Χριστού Εκκλησία, η Μητέρα των Ορθοδόξων Εκκλησιών, η Αγία, Ανατολική και Ορθόδοξος Εκκλησία της Κωνσταντινουπόλεως θα διαφυλάξει ως κόρη οφθαλμού αυτή την θεμελιώδη αλήθεια κάθε Ορθοδοξίας, ενδύοντάς την με τα Δόγματα όλων των Οικουμενικών Συνόδων. Αυτή την Αλήθεια θα μεταδώσει η Ανατολική και Ορθόδοξος Εκκλησία του Χριστού σε όλες τις ανά τον κόσμο Ορθόδοξες Εκκλησίες. Σε αυτή την θεμελιώδη Αλήθεια και τις ζωηφόρες συνέπειες της που συνιστούν την Ορθόδοξο Θεολογία της Ανατολικής, Ορθοδόξου, Αποστολικής και Καθολικής Εκκλησίας, καλούνται να επανέλθουν όλοι οι Χριστιανοί και όλα τα χριστιανικά δόγματα σε Δύση και Ανατολή που, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, απομακρύνθησαν από αυτήν την πηγαία Αλήθεια και θεολογική εμπειρία, ή που λόγω ιστορικών συγκυριών και δυσκολιών δεν μπόρεσαν ακόμη να την προσεγγίσουν.

Όλα τα άλλα Χριστιανικά δόγματα, χριστιανικές ομολογίες, εκκλησίες με μικρό ε,

θρησκείες, κλπ, αναλόγως και ένα προς ένα, ευρίσκονται εντός της Αγίας Ορθόδοξης και Καθολικής Εκκλησίας, ως δυνάμει Ορθόδοξης Εκκλησίας, ως δυνατότητα να καταστούν πραγματικά Ορθόδοξης Εκκλησίες, με έψιλον κεφαλαίο. Μπορούν δε, να αναπτυχθούν και να αποκτήσουν την πληρότητα της Ορθόδοξης Εκκλησίας και την πληρότητα του Τριαδικού Θεού, εάν κινηθούν προς τον Τριαδικό και Ζώντα Θεό και ελευθερωθούν από κάθε ανάγκη ενδοκοσμικής εξουσίας και ενδοκοσμικής αυτοβεβαιώσεως. Εάν παραλάβουν τον Όλο Χριστό, την Όλη Εκκλησία Του και την Όλη Θεολογία Του ως την Ορθόδοξο Θεολογία.

Βεβαίως, και στην Ορθόδοξο Εκκλησία είναι δυνατόν να υπάρξει το λάθος της ενδοκοσμικής και υποκειμενικής αυτοβεβαιώσεως και εξουσιαστικότητας, αλλά μόνον ως εκτροπή μεμονωμένων ατόμων και όχι ως εκκλησιαστική εκτροπή. Διότι η εκκλησιαστική πληρότητα της Ορθόδοξης Εκκλησίας δεν έγκειται σε τίποτε άλλο παρά μόνον στην Πληρότητα της Παρουσίας του Θεανθρώπου Χριστού εν τη Ορθόδοξω θεωρία και πίστη, εν τη Ορθόδοξω διδασκαλία και Λατρεία, εν τη Ορθόδοξω μεθοδολογία και ασκητική.

Ακόμη και εις αληθινά Ορθόδοξος Χριστιανός μπορεί να σώζει και να φέρει όλη την Ορθόδοξο Εκκλησία. Μπορεί να μαρτυρεί περί του Όλου Χριστού χωρίς σμικρύνσεις, ελαττώσεις και παραμορφώσεις του Προσώπου του Κυρίου.

Η Ορθόδοξη θεολογία και η Ορθόδοξο Εκκλησία είναι ταυτόσημα και εμπεριέχουν όλη την Αλήθεια περί του Θεού. Εμπεριέχουν την πλήρη Εικόνα του Θεού όπως Αυτός Είναι εν τη Μεγαλειότητι και Αληθεία Του.

Γι' αυτό η Ορθόδοξο Εκκλησία, Πίστη, Λατρεία και Θεολογία δεν παραπέμπουν σε

κάποια θρησκεία δίπλα σε άλλες θρησκείες, χριστιανικές, ή μονοθεϊστικές, Βουδιστικές, Μουσουλμανικές, ή ό,τι άλλο ανθρωπίνως σεβαστό και κατανοητό. Οι θρησκείες εν γένει κινούνται στο χώρο της υποκειμενικότητας και της ηθικής, στο χώρο της ανθρώπινης ανάγκης για ατομική ή κοινωνική ευδαιμονία και αυτοβεβαίωση, για υπέρβαση του φόβου του αγνώστου και του θανάτου.

Όμως στην Ορθόδοξη Εκκλησία, λατρεία και Θεολογία δεν συμβαίνει ούτως. Εδώ ο άνθρωπος ελευθερώνεται από οιαδήποτε ανάγκη και φόβο εισερχόμενος όλος, σώμα, ψυχή και πνεύμα, στην περιοχή του Θεού Είναι. Εδώ ο Άνθρωπος καθίσταται κατά Χάριν Θεός και μέτοχος της Ζωής του Ιδίου του Τριαδικού και προσωπικά Ζώντος Θεού.

Επί τη βάση αυτών, κάθε Σύνοδος, Οικουμενική ή τοπική, αλλά πάντως Ορθόδοξος, οφείλει να φανερώνει πάντοτε την μία και θεμελιώδη αλήθεια: ότι '...Θεός εφανερώθη εν σαρκί'.

Και κάθε αίρεση, ανατολικού ή δυτικού τύπου, με τον έναν ή τον άλλο τρόπο αμφισβητεί και αναιρεί αυτή την Θεμελιώδη Αλήθεια που συνιστά την πεμπτουσία της Ορθοδόξου Θεολογίας. Θεός εφανερώθη εν σαρκί. Αυτό είναι το αρραγές θεμέλιο κάθε Ορθοδόξου Εκκλησίας, το θεμέλιο της Μίας και Αγίας, Καθολικής και Αποστολικής Εκκλησίας.

Όταν ο άνθρωπος συναντηθεί διά του Θεανθρώπου Χριστού με όλο τον Τριαδικό Θεό, τότε συμβαίνει εντός και εκτός του θεωθέντος ανθρώπου έκρηξη χαράς απερίγραπτης. Τότε ο άνθρωπος θέλει όλοι οι άνθρωποι να σωθούν και να γνωρίσουν τον Κύριο. Θέλει όλοι οι άνθρωποι να αναστηθούν εκ θανάτου. Να μην μένει τίποτε εν θανάτω. Τότε καθίσταται, όπως λέγει ο Μέγας Άγιος Ισαάκ ο Σύρος, 'καρδιά ελεήμων υπέρ πάσης της κτίσεως'. Τότε, όπως ο Άγιος Σεραφείμ του Σάρωφ και όλοι οι Άγιοι και Θεοφόροι Πατέρες, καθίσταται μήτηρ φιλόστοργος και καρδιά πλήρης έρωτος προς όλη την κτίση, όπως ο Χριστός είπε στον Μέγα Παΐσιο που προσήχετο ακόμη και υπέρ των δαιμόνων και των εχθρών της Αληθείας: 'Παΐσιε, έγινες όπως εγώ στην Αγάπη...'.

Αύτη η τελεία Αγάπη, Ούτος ο τέλειος και Εκστατικός Έρωτος του Ζώντος Θεού προς όλα τα πλάσματά του και όλα τα όντα του. Αύτη η τελεία ημέρα του Κυρίου και Θεού του Αληθινού Σωτήρος και Μεσσία, Χριστού του Θεανθρώπου. Αύτη η Μία Ορθόδοξος Εκκλησία και Αύτη η ορθόδοξος Θεολογία της εν Χριστώ Ιησού τον Μόνο Αληθινό Θεό και αληθινό άνθρωπο.

[Διαβάστε ολόκληρη τη μελέτη εδώ](#)

<http://bit.ly/2R50gN0>